

[Skrumsager Skau]

som lå bag det, har deres rod i den særskat, som blev pålagt landbruget i sin tid.

Så nævnte hr. Hjortnæs, at den, der skal have gavn af en ordning, også må betale. Det er i hvert fald noget, som jeg på ingen måde kan forstå. Vil det sige, at socialdemokratiet mener, at de sociale tabere skal betale de sociale ordninger, at det skal være den fordelingspolitik? Den går jeg meget, meget, meget stærkt imod.

Her er nogle problemer for samfundet, som vi skal have løst, således at vi kan få formindsket forureningen fra vores husdyrhold. Regeringen har fremlagt en finansieringsplan for de kommende tre år. Det er det, vi må have vedtaget; det er det, vi støtter.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg skal henstille, at debatten drejer sig om selve lovforslaget. Hr. Collet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Collet (KF):

Jeg nævnte i min indledende ordførertale, at dette lovforslag var et brud på reglen om, at forurenere betaler. Hr. Hjortnæs kom dernæst herop på talerstolen og sagde, at det var det ikke, for landbruget forurenere, og landbruget skal betale. Ud fra samme synsvinkel kan man så sige: vel, hvis der et eller andet sted i industrien forurenere, så skal der altså også et eller andet sted i industrien betales. Eksempelvis kunne man så forestille sig, at et antal maskinfabrikker blev pålagt en særlig miljøafgift til at finansiere miljøafhjælpende foranstaltninger i kemisk industri. Det er klart, at hr. Hjortnæs' synspunkt er helt uholdbart.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Den skal være meget kort.

Det er til hr. Hjortnæs, der stadig væk kører på, at forurenere skal betale. Alle beregninger vedrørende den handlingsplan, som vi vedtog sidste år, står fast på, at det kommer til at koste ca. 2½ mia kr. Her drejer det sig om miljøstøtte, som regeringen har finansieret i indeværende år og også de næste år med et tilskud på 500 mill. kr. Hvis hele for-

ureningen er skabt af landbruget, og det har NPO-handlingsplanen jo peget på, og det har vi været med til, vil det sige, at forurenere, dvs. landbruget, betaler de 2 mia kr., og så betaler det offentlige de 500 mill. kr. Det passer næsten med det, som forhenværende regeringer under socialdemokratisk ledelse har givet til industrien; den har nemlig fået 400 mill. kr. i miljøstøtte. Så der var egentlig balance i det, hvis man havde støttet regeringens forslag om miljøstøtte og havde ladet været med at komme med dette her.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Der er næppe noget forslag, der er blevet sagt så meget sludder om som den såkaldte særskat. Må jeg sige til hr. Skrumsager Skau, at situationen i 1980 vel egentlig ligner situationen i dag ganske meget. Det, den daværende regering lagde op til, var også, at man kunne lave en vis udligning, således at de bedre stillede landmænd kunne være med til at hjælpe de lidt dårligere stillede landmænd. Det sagde landbruget dengang nej til. Det forstår jeg at landbruget også siger nej til nu. Solidariteten ender ved markskellet!

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Vi går så tilbage til både ordførerrækken og lovforslaget.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg kan forstå på debatten, at de herrer fra venstre og den enlige svale fra det konservative folkeparti føler sig kaldet til at være det kornproducerende landbrugs bannerførere her i salen, og jeg har meget spændt ventet på, hvornår der var nogen, der ville komme op og forsvarer det animalske brug, for dér kan jeg forstå at det er helt i orden. Det er ikke dér, det giver mismod, at regeringspartierne og venstrefløjen, de radikale og socialdemokratiet i maj sidste år indgik en aftale, der faktisk ville komme til at betyde nogle øgede udgifter for de animalske landbrug, men det synes hr. Sønderby øjensynlig ikke der er nogen problemer i, og det synes hr. Skrumsager Skau øjensynlig heller ikke.

Men i det øjeblik man vover at komme med en kunstgødningsafgift – og guderne skal vide, at den er beskeden – så er der ikke grænser for mismodet og elendigheden, og